

004755127466

BKK PRODUKSJON AS

Telefaks

Dato: 16.04.2007**Antall sider, inkl. denne:** 4**TIL:** Firma: Det kongelige miljøverndepartement

Ved:

Telefaksnr.: 22249560

FRA: Navn: Harald F Sande

Avd./divisjon: BKK Produksjon / Kraftomsetning

Telefonnr.: 55127456

Melding:

Høringssvar - Det norske kvotesystemet for 2008- 2012

Høringssvaret sendes også pr post

Med vennlig hilsen
Harald Frelhow Sande

004755127466

BKK PRODUKSJON AS

Det kongelige miljøverndepartement
Postboks 8013 Dep
0030 OSLO

Deres ref.:
Vår ref.: 10552124

Dato: 16.04.2007

Høringsvar - Det norske kvotesystemet for 2008-2012

Vi viser til utsendt høringsnotat om det norske kvotesystemet for 2008-2012. Våre kommentarer er delt i en generell del som tar for seg bruken av kvotesystem for å kontrollere og redusere klimagassutslipp, og en del som kommenterer det foreliggende lovforslaget.

Generelle kommentarer til bruk og utforming av kvotesystem for klimagasser

Dokumentasjonen fra FNs klimapanel får stadig større tyngde og viser at det er svært sannsynlig at vi står overfor en global og menneskeskapt oppvarming av kloden som vil medføre store endringer av svært mange menneskers livsvilkår. Enigheten om at dette er utfordringer som må løses, synes større enn noensinne. De tiltakene som velges må være omfattende nok og iverksettes så tidlig som mulig.

Et system med kvotebegrensning av utslipp av klimagasser der kvotene kan handles mellom aktørene har blitt utprøvd i EU de siste årene, og vil bli utviklet videre i Kyoto-perioden fra 2008-2012. Handel med utslippskvotene gir en mest mulig effektiv og kostnadsoptimal tilpassing av på hvilke områder utslippsbegrensningene skal gjennomføres. De store utfordringene i videreføringen av dette arbeidet ligger på flere plan, og vi vil her kort nevne punkter som vi mener bør være sentrale i den prosessen som ligger framfor oss.

Et moment som vil være svært viktig for de kommersielle aktørene er langsiktighet og forutsigbarhet. Stabile rammevilkår vil gi en raskere tilpassing til en bedre klimahåndtering, mens usikkerhet og utsettelse også fører til utsettelse av de investeringer som må gjøres som en del av den nødvendige omstillingen. Et kvotemarked for klimautslipp medfører at det etableres en kostnad for å slippe ut klimagasser som reflekteres i de ulike produktprisene, og gjennom disse vil det være den som forurenser som betaler kostnadene med reduksjon av klimagassutslipp.

Videreføringen av Kyotoavtalen etter 2012 kan etter BKKs mening med fordel baseres på handel med klimakvoter. Det er grunnleggende viktig med et så omfattende system som mulig, både i forhold til geografisk utbredelse, sektorvis utbredelse og i forhold til de ulike klimagassene.

Man bør legge til grunn at alle klimakvoter i utgangspunktet skal selges. I EUs kvotesystem har kvoter i hovedsak blitt tildelt gratis, mens produktene har blitt priset med den gjeldende kvoteprisen som kostnadselement. Dette har gitt en omfordeling av kapital til fordel for produsenter med store CO₂-utslipp, noe som har bidratt til å svekke tilliten til kvotesystemet. Dersom kvotene selges i utgangspunktet, vil dette gi de kvotepliktige produsentene de riktige insentivene i forhold til håndtering av eget utslipp. I tillegg vil problematikken rundt fordeling av kvotene og eventuelle reservekvoter falle bort.

BKK PRODUKSJON AS
Kokstadvegen 37
Postboks 7050
5020 Bergen

Telefon: 55 12 70 00
Faks: 55 12 70 01
E-post: firmapost@bkk.no
www.bkk.no

Org.nr. NO 876 944 642
BKK AS: NO 880 309 102 MVA
Bankkonto: 5202 05 09503

004755127466

2

Kommentarer til det foreliggende lovforslaget

Det norske klimakvotestystemet er et virkemiddel for å iverksette de utslippsforpliktelsene som Norge har påtatt seg som følge av Kyotoavtalen. Den klimamessige virkningen av Kyotoavtalen er gitt av reduksjonen av utslipp av klimagasser som er definert i avtalen og som Norge har forpliktet seg til å oppfylle. Regjeringens målsetting er at det norske systemet blir en del av EUs system. I denne sammenhengen er den norske inntreden relativt marginal. Det betyr at norske valg i forhold til organisering av den norske delen av markedet vil ha liten effekt på funksjon og prisdanning i det europeiske kvotemarkedet. Men sett i forhold til effekten på norske bedrifters konkurransevilkår, vil de norske reglene kunne ha stor innvirkning.

En sentral målsetting for norske myndigheter ved innføring av et kvotestystem som skal integreres med det europeiske kvotestystemet er å sikre norske bedrifters konkurransevilkår. Dette er en målsetting BKK støtter. Vi mener at et felles marked for kvotehandel vil gi et mer effektivt marked som i sum vil finne bedre og rimeligere metoder for å redusere klimagassutslippene.

Det imidlertid ikke meningsfylt å pålegge norske bedrifter dårligere konkurransevilkår enn konkurrerende bedrifter i EU, når dette ikke har noen påviselig klimavirkning. På flere punkter legger regjeringen opp til ordninger som vil kunne skape konkurransevridning i forhold til EU.

Regjeringen legger opp til salg av en større andel av tildelte kvoter enn EUs medlemsland gjør. Dette vil generelt svekke norske bedrifters konkurransevilkår uten at det tjener noen annen hensikt enn å sikre statens inntekter.

Regjeringen sier ikke noe om hvordan klimakvoter skal selges, og vi etterlyser nærmere om hvilke prinsipper som er tenkt lagt til grunn for dette og hvilke rutiner det legges opp til. Det er viktig for bedriftenes tilpasning å kjenne til reglene som kommer på dette området så tidlig som mulig. Spørsmål som reiser seg i denne sammenhengen er for eksempel salgsform (kontinuerlig auksjon eller anbud), antall salgstidspunkter og periodisering av betaling.

Regjeringen foreslår å utforme loven slik at andre klimagasser enn CO₂ kan gjøres kvotepliktige. Generelt er det slik at til større omfanget av systemet er, til lettere og dermed rimeligere, vil det være å få til den ønskete utslippsreduksjonen. Det er derfor fornuftig å søke å utvide systemet både i forhold til sektorer og til type klimagassutslipp. Dette må imidlertid sees opp mot kostnader og praktiske forhold knyttet til måling og kontroll, både for bedrifter og staten, ved å utvide systemet.

Regjeringen er ikke spesifikk med hensyn til hvor stor andel av kvotekravet som kan dekkes av kvoter fra CDM/JI-prosjekter. Flere hensyn må trekkes inn her. Effektivitetshensyn tilsier at slike prosjekter i stor grad skal kunne brukes for å dekke norske kvotekrav. På den andre side vil for stor andel av slike prosjekter i Norge kunne medføre at den nødvendige omstilling i norsk næringsliv ikke blir gjennomført fort nok. Kyotoavtalen legger også føringer på hvor stor andel av slike prosjekter som det enkelte land kan godta.

Tildelingen av vederlagsfrie kvoter etter historiske utslipp synes etter vår mening å være en bedre metode enn tildeling basert på prognoser, fordi dette kan hindre taktisk agering blant aktørene. Når kvotene i utgangspunktet i hovedsak er tildelt gratis, er det rimelig at det innføres en nedleggingsregel som gir myndighetene rett til å inndra tildelte kvoter ved nedlegging av bedrifter. De inndradde kvotene bør tillegges reservekvoten, for bl.a. å sikre nyetableringer en rimelig andel gratis kvoter, på linje med etablerte bedrifter.

004755127466

3

Når man legger opp til tildeling av vederlagsfrie kvoter etter historiske utslipp vil det være sterkt ønskelig at det finnes en viss andel reservekvoter som kan brukes for å ikke skape for skjeve konkurranseforhold mellom gammel industri og nyetableringer. I høringsnotatet nevner regjeringen spesielt at slike reservekvoter skal kunne brukes til nye gasskraftverk med CO₂-rensing og høyeffektive varmekraftverk med konsesjon. Reglene på dette punktet, som dessverre ikke er inkludert i høringsnotatet, må gi likebehandling mellom for eksempel det planlagte kraftvarmeverket på Mongstad og nye kogen-anlegg som får kvotekrav. Vi finner heller ingen grunner for å ikke likebehandle gasskraftverk i Norge med gasskraftverk i EU.

Regjeringen legger opp til å opprettholde de samlede utslippskostnadene for petroleumssektoren på dagens nivå ved spesialbehandling av offshoreinstallasjoner ved at disse både må kjøpe utslippskvoter og betale CO₂-avgift. Vi ser ikke at et slik system vil føre til større utslippsreduksjoner enn dagens ordning gjør. Tvert imot virker det som at det er en betydelig bekymring for at statens inntekter fra dagens CO₂-avgifter skal bortfalle, og at dette søkes kompensert med denne kombinasjonen av fortsatte avgifter og salg av kvoter. Vi ser ikke at dette er god miljøpolitikk.

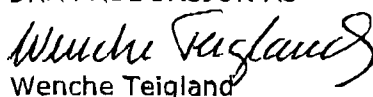
CO₂-utslippene offshore er betydelige i norsk sammenheng, og disse kan nær halveres ved elektrifisering av Nordsjøen basert på produksjon av el på land. I den grad dette er kostnadseffektiv klimapolitikk bør det letes etter andre virkemidler enn avgifter for å oppnå dette. For øvrig bør aktiviteter offshore behandles likt med aktiviteter innen andre sektorer i klimalovgivningen.

Regjeringen legger nå opp til at det norske klimakvotesystemet skal kobles sammen med EUs kvotemarkedssystem. Dette er vesentlig for utviklingen av et effektivt og likvid kvotemarked i Norge, og det er særdeles viktig at mekanismene for dette er klare før handelsperioden starter den 1. januar 2008. Det er også viktig at det legges opp til effektive elektroniske systemer med nødvendig sikkerhet, og som samtidig sikrer kompatibilitet med systemene i EU.

Den norske allokeringsplanen er ennå ikke kjent på tross av at fristen for NAP i EU-systemet var sommeren 2006. Selv om ikke alle de nasjonale planene i EU er godkjent ennå, er det beklagelig og uheldig arbeidet med de norske planene er kommet så kort. Både allokeringsplan og tillatt andel av CDM/JI-kvoter i det norske systemet er faktorer som vil ha påvirkning på prisingen av kvotene. Det er derfor viktig med forutsigbar og tillitvekkende informasjon om disse forholdene så tidlig som mulig, i tillegg til at dette er elementer som er viktige for den enkelte bedrifts tilpassing.

Til slutt vil vi minne om viktigheten av at lover, forskrifter og praktiske ordninger som har innvirkning på bedriftenes tilpassing til klimakvoteloven er klar i god tid før 1. januar 2008. Hittil har arbeidet med klimaproblematikken så langt vi kan vurdere, blitt nedprioritert og forsinket av norske myndigheter med den konsekvens at vi ligger langt etter enhver rimelig tidsfrist for innføring av disse endringene. Det er ikke påregnelig at endringer blir gjennomført og investeringer besluttet før lovverket er kjent. Offensiv lovgiving bidrar derfor til raskere gjennomføring av nødvendige og ønskete endringer.

Med vennlig hilsen
BKK PRODUKSJON AS

Wenche Teigland

Harald Frelhow Sande

